

ACM vraagt richting 2050 aandacht voor stijgende gastransporttarieven voor huishoudens en bedrijven die afhankelijk blijven van gas

Uit ramingen van de Autoriteit Consument & Markt (ACM) op basis van de huidige beleidsdoelen blijkt dat tarieven voor huishoudens rond 2050 ca. vier keer hoger kunnen zijn dan nu. Voor grote bedrijven die direct zijn aangesloten op het landelijke gastransportnet zullen de tarieven waarschijnlijk nog verder stijgen. Deze tariefstijging wordt veroorzaakt door afnemend gasgebruik, waardoor de kosten voor het gasnet over een kleinere groep gebruikers moet worden verdeeld. Daarnaast stijgen de verwijderingskosten sterk en deze kosten moeten worden verdeeld over de achterblijvende gebruikers.

De snelheid waarmee de kosten stijgen zijn afhankelijk van de snelheid van de energietransitie, en daarmee wanneer netgebruikers van het gas afgaan. De ACM onderschrijft het belang van snelheid van de energietransitie, maar wijst er tegelijk op dat er aandacht moet zijn voor de achterblijvers. Steeds meer huishoudens en bedrijven stappen van aardgas over op duurzame energiebronnen. Niet alle gebruikers kunnen echter al van het gas af. Deze achterblijvers ontbreekt het aan handelingsperspectief doordat men bijvoorbeeld in een slecht geïsoleerde huurwoning woont of omdat het bedrijfsproces nog niet te elektrificeren valt. Dit gebrek aan handelingsperspectief wordt versterkt door de congestie op het elektriciteitsnet die elektrificatie in de weg staat. De groep achterblijvers bestaat onder andere uit kwetsbare huishoudens en de (zware) industrie.

De ACM vraagt met dit paper tijdig aandacht voor de toekomstige stijgende gasnettarieven en de gevolgen daarvan voor achterblijvers, en bespreekt in dit paper enkele mogelijke maatregelen die de verantwoordelijke bewindspersonen en de Tweede Kamer zouden kunnen nemen, zoals het socialiseren van een gedeelte van de kosten die gepaard gaan met de afbouw van het gasnet. Relevante stakeholders zoals systeembeheerders, representatieve organisaties en de ACM kunnen adviseren bij de eventuele verdere uitwerking van maatregelen. Dit paper gaat specifiek over de ontwikkeling van de gasnettarieven, de ACM realiseert zich dat de betaalbaarheid van energie voor huishoudens en bedrijven een breder maatschappelijk vraagstuk is en ook de prijs van de energie zelf omvat.

Kosten gastransportnetten dalen niet mee met afnemend gebruik

Nederland bevindt zich midden in de energietransitie: op basis van Europese en nationale bindende doelen moet Nederland in 2050 klimaatneutraal zijn. De overheid heeft diverse maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat huishoudens en bedrijven overstappen van fossiele energiebronnen op duurzamere alternatieven. Eén van de fossiele energiebronnen waarvan het gebruik de komende decennia fors zal verminderen is aardgas. Dat betekent dat er steeds minder gas door de gasnetten getransporteerd wordt naar een slinkende groep gebruikers. Het gas dat nog wel door de gasnetten stroomt, zal in toenemende mate duurzaam zijn: groen gas, of aardgas waarvan de CO₂-uitstoot wordt afgevangen. Het doel is dat in 2050 al het gas duurzaam is. De uitfasering van gas zorgt voor een combinatie van hoge transitiekosten in de komende decennia en blijvend hogere kosten per gebruiker. Uit de berekeningen van de ACM blijkt dat het realistisch is om uit te gaan van een verviervoudiging van de tarieven tussen nu en 2050.

Raming ontwikkeling kosten en tarieven tot 2050

De systeembeheerders, zowel GTS (de beheerder van het landelijke gastransportnetwerk) als de DSB's (de beheerders van de regionale netten), hebben elk een wettelijk monopolie. Om gebruikers te beschermen tegen tarieven die hoger zijn dan nodig om de efficiënte kosten te dekken, bepaalt de ACM de tarieven die systeembeheerders hen in rekening brengen.¹ Dit zijn onder andere tarieven voor transport van gas en aansluiting op het gasnet.

De ACM heeft berekend hoe de gasnettarieven zich tussen nu en 2050 kunnen ontwikkelen bij ongewijzigd beleid. De doorrekening betreft een globale doorrekening op basis van huidige inzichten in kostenontwikkeling, klimaatdoelen en beleid om het verband tussen afnemend gasnetgebruik en nettarieven inzichtelijk te maken. De ACM gaat er in de berekeningen vanuit van het behalen van het klimaatdoel dat Nederland in 2050 volledig aardgasvrij en klimaatneutraal is. Daarvoor heeft de ACM gebruik gemaakt van twee mogelijke toekomstscenario's die zijn opgesteld door de systeembeheerders. In deze scenario's zijn onder andere aannames over toekomstig gasgebruik opgenomen. In het ene scenario wordt er in 2050 nog nauwelijks (groen) gas gebruikt, in het andere nog relatief veel. De ACM heeft kosten en tarieven berekend die horen bij deze twee scenario's. De ACM heeft daarnaast ook gekeken naar een 'middenpad', waarbij de kosten en tarieven zijn gemiddeld over de twee scenario's. Deze berekeningen geven een duidelijk beeld van de orde van grootte van de tariefstijgingen waar rekening mee gehouden moet worden, maar betreffen geen precieze prognoses. Het toekomstige gasgebruik is immers afhankelijk van allerlei factoren waaronder geopolitieke en technologische ontwikkeling. Een toelichting op de voor de berekening gemaakte aannames en keuzes staat in de bijlage *Verantwoording kostendoorrekening*.²

De bedragen die de ACM in dit paper presenteert, hebben uitsluitend betrekking op de kosten voor gastransport, niet op andere delen van de gasrekening. Zo zijn de kosten voor de levering van gas en belastingen buiten beschouwing gelaten. Ook de rekening voor elektriciteit en andere energiedragers laat de ACM buiten beschouwing. Alle bedragen in dit paper zijn in euro's met de koopkracht van 2025.

Kosten en tarieven in het middenpadscenario

Eerst gaat de ACM in op de kosten en tarieven zoals berekend voor het middenpad. Een huishouden met een jaarverbruik van 1.000 m³ betaalt in 2050 in totaal € 790 voor gasnetbeheer (tarief voor aansluiting op een regionaal net plus GTS-tarief voor verbruik). Dat was in 2025 € 200 op een totale

¹ De efficiënte kosten omvatten ook een redelijk rendement op verschaft vermogen.

² Uit de doorrekening in rapport FIEN volgt tot 2040 een lagere tariefstijging voor de gasnettarieven. Voor dit rapport is o.m. een andere aanname gehanteerd over de verwijderingskosten. Deze voorziet Netbeheer Nederland later in tijd dan de ACM, waardoor de kosten grotendeels buiten de FIEN-doorrekening (na 2040) vallen.

gasrekening van gemiddeld € 1680.³ Het aandeel van de gasnetkosten in de totale rekening van een gemiddeld huishouden stijgt dus van zo'n 12% richting 35% als de gasprijs en de energiebelasting gelijk blijven. Voor een MKB'er die 12.500 m³ verbruikt stijgen die kosten van € 930 naar € 3.850. Bij een zwaar industrieel bedrijf met een gecontracteerde capaciteit van 250.000 kWh/uur/jaar verachtvoudigen de jaarlijkse kosten tussen 2025 en 2050, van €0,7 miljoen in 2025 naar €5,6 miljoen in 2050. Tabel 1 bevat voor deze drie groepen gebruikers de jaarlijkse gasnetkosten ook voor tussenliggende jaren.

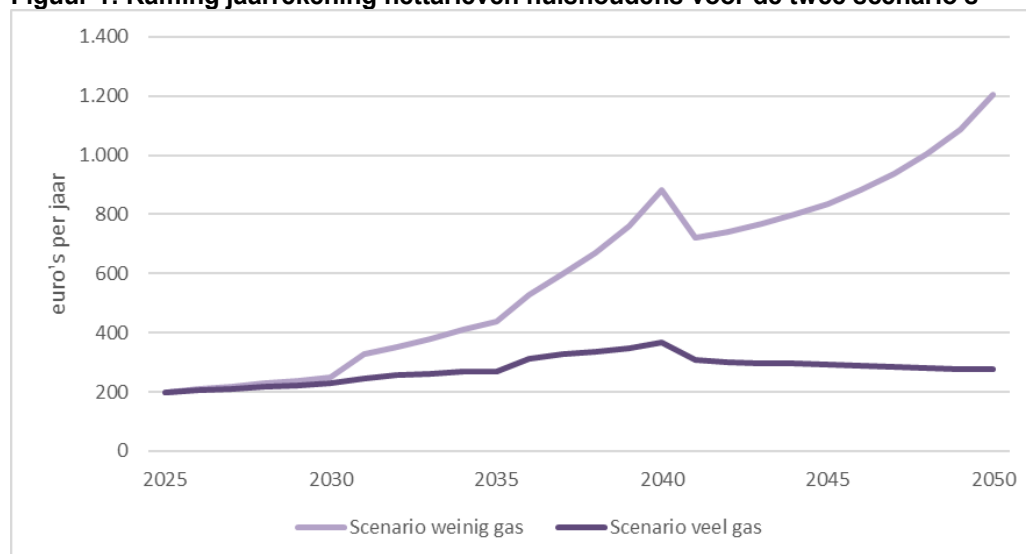
Tabel 1: De ontwikkeling van jaarlijkse kosten (in prijspeil 2025) per groep aangeslotenen

	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Huishoudens	€ 200	€240	€ 360	€ 650	€ 590	€ 790
MKB	€ 930	€ 1.150	€ 1.700	€ 2.910	€ 2.770	€ 3.850
Zware industrie	€680.000	€980.000	€1.460.000	€2.530.000	€3.250.000	€5.580.000

Kosten en tarieven in twee alternatieve scenario's

Het is onzeker hoe het gasgebruik zich de komende 25 jaar precies ontwikkelt. Daarom gaat de ACM ook kort in op de mogelijke tariefontwikkelingen voor de twee afzonderlijke scenario's. Uit die berekeningen volgt dat een huishouden met een jaarverbruik van 1.000 m³ in 2050 € 1.200 betaalt als er dan weinig gas in de Nederlandse energiemix zit. Als er in 2050 nog relatief veel (groen) gas wordt gebruikt, zien we een beperkte piek in de tarieven rond 2040 waarna ze dalen richting € 275 in 2050. In dat laatste geval worden de kosten in 2050 nog verdeeld over een relatief grote groep gebruikers. Andere categorieën netgebruikers zullen te maken krijgen met soortgelijke tariefpaden. Figuur 1 illustreert de tariefverschillen tussen de twee scenario's.

Figuur 1: Raming jaarrekening nettatarieven huishoudens voor de twee scenario's

³ Zie [Kosten van energie en water | Nibud](#)

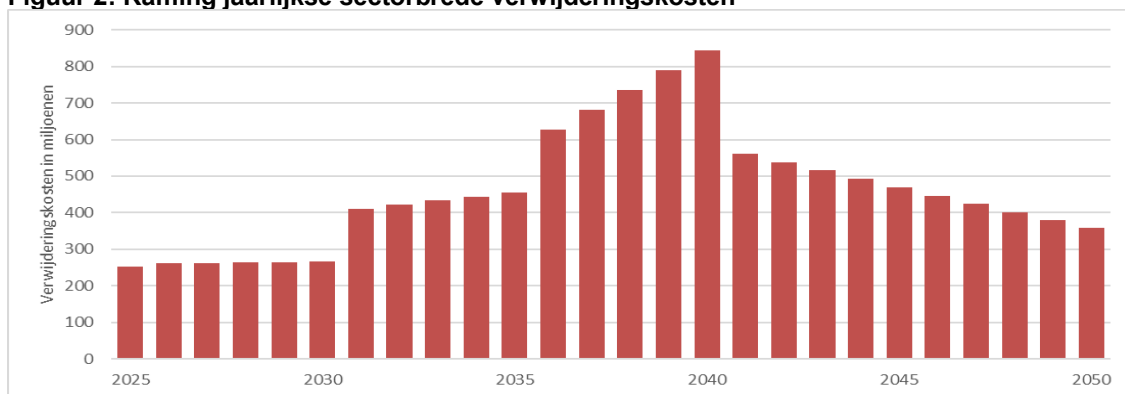
Waarom stijgen de tarieven?

Afnemend gasgebruik zorgt via twee wegen voor hogere tarieven. Ten eerste moet het gasnet aangepast worden aan de nieuwe situatie met (veel) minder gasgebruik. Dit gaat gepaard met transitiekosten. Ten tweede zijn gasnetten voor individuele gebruikers duurder naarmate ze minder gebruikers bedienen: er vallen schaalvoordelen weg.

Hoge transitiekosten

Door het teruglopend gebruik van de gasnetten worden delen daarvan overbodig. Een deel van het gasnet kan mogelijk als alternatief worden aangewend, bijvoorbeeld voor het transport van waterstof. De delen die niet voor iets anders gebruikt kunnen worden, verliezen hun bedrijfseconomische waarde. De resterende boekwaarde wordt direct volledig afgeschreven en komt terecht in de tarieven van huishoudens en bedrijven die op dat moment gebruik maken van het gasnet. Daarnaast zijn er verwijderingskosten. De delen van het net die niet meer gebruikt worden, moeten namelijk vanuit het oogpunt van veiligheid worden verwijderd. De ACM verwacht dat daar aanzienlijke kosten mee gemoeid gaan zijn. Veel gasleidingen zijn immers niet gemakkelijk toegankelijk en daarom duur om weg te halen. In de gemaakte berekeningen bedragen de kosten voor het verwijderen van netdelen en aansluitingen die door het afschalen van het gasgebruik niet meer nodig zijn ongeveer €13 miljard. Dit is een optelling van de kosten die over de periode 2025-2050 gemaakt worden door alle gassysteembeheerders samen. Figuur 2 toont dat de jaarlijkse verwijderingskosten pieken rond 2040. In dat jaar bepalen de verwijderingskosten zo'n 27% van de tariefstijging ten opzichte van 2025. In 2050 is dat teruggelopen naar 16%.

Figuur 2: Raming jaarlijkse sectorbrede verwijderingskosten

Blijvend hogere kosten per gebruiker

De afname van het gasgebruik zorgt voor blijvend hogere kosten per gebruiker. De reden is dat de netten (en de bijbehorende vaste kosten) niet evenredig met het aantal gebruikers kunnen krimpen. Voor het transport over langere afstanden door GTS blijft dezelfde ruggengraat van het landelijke netwerk nodig, zelfs als er in sommige gebieden nauwelijks vraag naar gas is. Ook de regionale distributiesysteembeheerders (DSB's)⁴ zullen een groot deel van hun netten in stand moeten houden om ervoor te zorgen dat de slinkende groep aangesloten gas kan blijven ontvangen. Met andere woorden, de schaalvoordelen waar de huidige gasnetgebruikers van profiteren vallen deels weg. Het gevolg is hogere kosten per netgebruiker.

Impact van stijgende tarieven

Gebruikers kunnen hogere gasnettarieven vermijden door van het gas af te gaan maar er is een groep gebruikers – bedrijven en huishoudens - zonder reëel alternatief, bijvoorbeeld omdat de congestie op

⁴ Er zijn zes DSB's: Coteq, Enexis, Liander, RENDO, Stedin en Westland.

het elektriciteitsnet elektrificatie in de weg staat. Daarnaast beschikken niet alle huishoudens over de financiële middelen om van het gas af te gaan of wonen zij in een wijk waar van het gas afgaan technisch lastig is. Ook huishoudens die een hybride warmtepomp hebben aangeschaft blijven afhankelijk van het gasnet. Voor deze groepen afnemers ontbreekt handelingsperspectief om de stijgende gasnettarieven te vermijden. Nu al zijn er zorgen over hoge gastransportkosten. Als gevolg van de oorlog in Oekraïne en de sluiting van het Groningengasveld zijn volumes snel teruggelopen, en zijn de transporttarieven van GTS al meer dan verdubbeld.

Mogelijke maatregelen

Een andere verdeling van kosten van netbeheer

De ACM ziet er met haar regulering op toe dat systeembeheerders geen inefficiënte kosten vergoed krijgen. Alle kosten die een systeembeheerder redelijkerwijs en efficiënt maakt, worden doorberekend in de tarieven. Afnemend gasgebruik zal echter hoe dan ook leiden tot wegvallende schaalvoordelen en daarmee tot hogere kosten per gebruiker. Om te voorkomen dat achterblijvers daardoor hoge tarieven betalen, kunnen kosten anders verdeeld worden. Kosten kunnen anders verdeeld worden 1) in de tijd, 2) tussen gebruikers en 3) tussen gebruikers en een grotere groep via kostensocialisering (het verdelen van kosten over een grotere groep, bijvoorbeeld de hele samenleving). De ACM is gebonden aan de wet en heeft dus maar beperkte mogelijkheden om de kosten via deze methoden op een andere manier te verdelen. Het is de ACM enkel toegestaan om tarieven vast te stellen voor (en dus kosten te verdelen over) actieve netgebruikers. De ACM kan bij het vaststellen van de tarieven dus niet bepalen dat huishoudens en bedrijven die geen gebruik meer maken van het gasnet hier wel aan moeten meebetalen.

De reguleringssystematiek voor gassysteembeheerders is ooit ontworpen om een groot en naar gebruik relatief stabiel gasnet in stand te houden. In de daarbij behorende tariefregulering is het gebruikelijk om kosten van investeringen te verdelen over de looptijd van de investering, waardoor een systeembeheerder haar kosten kan terugverdienen en netgebruikers een (relatief) stabiel nettatarief betalen dat de kosten die zij veroorzaken op het net reflecteert. De ACM heeft dit uitgangspunt vanaf de start van de regulering gehanteerd voor alle systeembeheerders. Dit uitgangspunt heeft implicaties voor de langere termijn. Het leidt tot grote financiële consequenties als op korte termijn naar een compleet andere reguleringssystematiek zou worden overgestapt. Om die consequenties te vermijden zijn maatregelen nodig buiten de reguleringssystematiek om. Het is aan de verantwoordelijke bewindspersonen en de Tweede Kamer om te besluiten over bijvoorbeeld het via subsidies socialiseren van een deel van de afschrijvingskosten over een grotere groep. Dit gebeurt bijvoorbeeld ook bij de bouw van het waterstofnet. Het Rijk levert tijdens de ontwikkelingsfase een bijdrage om de financiering voor het waterstofnet en betaalbare nettatarieven te bewerkstelligen zodat het waterstofnet van de grond komt. Op dezelfde wijze kunnen in deze afbouwfase van het gasnet de tariefstijgingen worden gedempt.

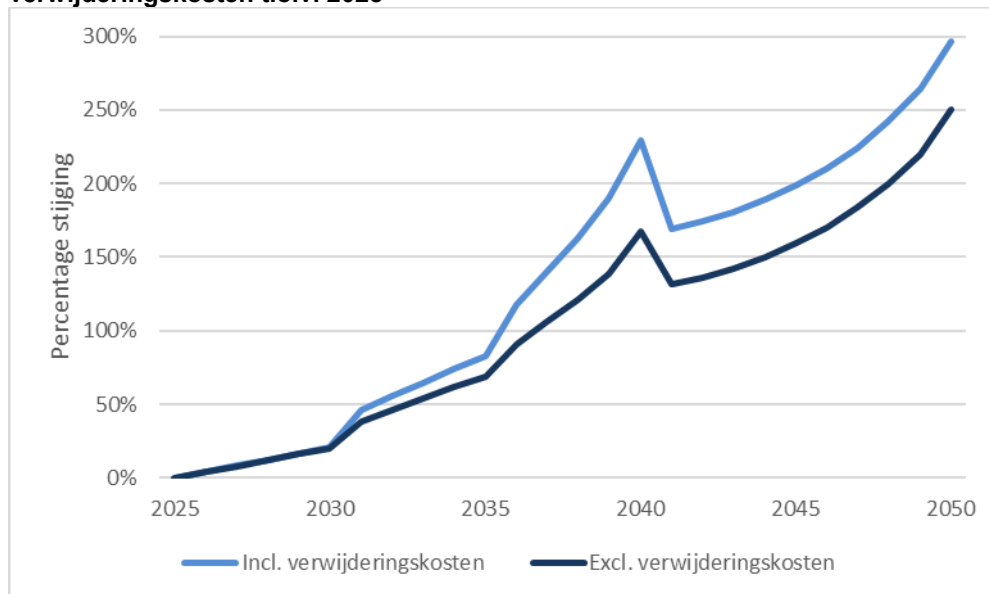
Een andere verdeling van de verwijderingskosten

De ACM kan binnen de huidige reguleringssystematiek wel zelf de verwijderingskosten anders verdelen. De ACM kan namelijk bepalen dat gebruikers die van het gas afgaan een verwijderingsbijdrage moeten betalen. Dit verlaagt de tarieven voor de achterblijvende huishoudens en bedrijven. De ACM zou de tariefstructuur hierop kunnen aanpassen.

Een nadeel van deze optie is dat een financiële drempel wordt opgeworpen voor gebruikers om van het gas af te gaan, terwijl het voor het bevorderen van de energietransitie een expliciet beleidsdoel is om het gebruik van aardgas te verminderen. Daarom is de ACM van mening dat dit geen wenselijke route is. Een andere optie is dan ook dat de verwijderingskosten uit de algemene middelen worden gefinancierd

en dus worden gesocialiseerd over een grotere groep. Figuur 3 toont hoe de tarieven veranderen als alle verwijderingskosten buiten de tarieven worden gehouden.

Figuur 3: Raming percentage stijging jaarrekening huishoudens met en zonder verwijderingskosten t.o.v. 2025

Een andere verdeling van de netbeheerkosten in de tijd

De ACM kan tot op zekere hoogte zelf besluiten wanneer kosten moeten worden doorberekend aan netgebruikers. Zo kan de ACM mogelijk meer toekomstige kosten in de huidige tarieven verwerken, bijvoorbeeld door de afschrijving van het gasnet te versnellen of een reserve op te bouwen voor toekomstige verwijderingskosten. De vraag is of het redelijk is om nu meer kosten naar voren te halen ten laste van de huidige gebruikers en ten gunste van toekomstige gebruikers, omdat er als gevolg van netcongestie slechts een heel beperkte mogelijkheid is over te stappen naar een alternatief en de nettarieven voor elektriciteit ook fors stijgen.

Het vermijden van verwijderingskosten

Tot slot ziet de ACM mogelijkheden om een deel van de verwijderingskosten te vermijden. Nu worden alle overbodige netdelen vanuit het oogpunt van veiligheid verwijderd, ook de netdelen die nauwelijks veiligheidsrisico's veroorzaken. Door alleen die delen te verwijderen die vanuit het oogpunt van veiligheid noodzakelijk zijn om te verwijderen, kan een deel van de verwijderingskosten vermeden worden. Deze beleidswijziging vraagt om een hernieuwde afweging tussen veiligheid en betaalbaarheid.

Afsluitend

Met dit paper laat de ACM zien dat gasnettarieven bij ongewijzigd beleid sterk kunnen stijgen. Die stijgingen raken ook specifieke groepen huishoudens en bedrijven die geen reëel handelingsperspectief hebben om van het gas af te gaan. Er zijn verschillende mogelijkheden om met dit vraagstuk om te gaan. De Tweede Kamer en de verantwoordelijke bewindspersonen kunnen op basis van de in dit paper gepresenteerde inzichten maatregelen nemen. De ACM is graag bereid mee te denken over de uitwerking daarvan.

Bijlage Verantwoording kostendoorrekening

De ontwikkeling van de kosten van gasnetbeheer en de gasnettarieven is onzeker en niet met precisie in te schatten. Om toch zicht op de omvang van de problematiek te bieden, heeft de ACM een mogelijk verloop van de kosten van gasnetbeheer tussen nu en 2050 gekwantificeerd. Om die berekeningen te kunnen doen, heeft de ACM een aantal aannames moeten maken. Die aannames en de data die de ACM heeft gebruikt zet de ACM hieronder op een rij.

De kostenpaden die we op deze manier berekenen moeten gezien worden als een van de vele mogelijke uitkomsten. Het is geen scenario of voorspelling.

Databronnen

Vlak na publicatie van de investeringsplannen (IP's) voor 2024 heeft de ACM de systeembeheerders (SB's) om informatie over de verwachte ontwikkeling van hun gasnetten (zoals aantallen aansluitingen en kilometers leidingen) gevraagd. Ook heeft de ACM toen de SB's gevraagd naar de kosten van verwijdering van leidingen en aansluitingen. Deze informatie, in combinatie met informatie uit de investeringsplannen van de SB's voor 2024 en de reguleringsdata van de SB's van het afgelopen decennium maakt het mogelijk om zicht te krijgen op de kosten van gasnetbeheer tussen nu en 2050.

Scenariokeuzes

De ACM heeft haar berekeningen gebaseerd op scenario's uit de tweede versie van II3050. Dit zijn scenario's die gezamenlijk zijn uitgewerkt door de systeembeheerders (SB's) onder de vlag van Netbeheer Nederland. Deze scenario's werken door tot 2050 en vloeien voort uit de drie scenario's die zijn ontwikkeld voor de investeringsplannen (IP's) van de SB's voor 2024.⁵ II3050 omvat vier scenario's met verschillende transitiepaden elk leidend naar een klimaatneutraal energiesysteem in 2050. Gebruik van recentere scenario's (zoals de scenario's die ten grondslag liggen aan de IP's voor 2026) is helaas niet mogelijk. Daarvoor is extra informatie nodig waarover de ACM momenteel niet beschikt. Om toch zo goed mogelijk rekening te houden met de ontwikkelingen van de afgelopen twee jaar heeft de ACM een combinatie van II3050-scenario's gebruikt die qua ontwikkeling van de gasvraag lijkt op het scenario Koersvaste Middenweg (KM), één van de IP2026-scenario's.⁶ Voor KM is gekozen omdat het wat betreft gasafbouw in het midden zit van de vier IP2026-scenario's.

Aannames algemeen

- De reguleringsmethode voor gasnetbeheerders is voor de gehele periode tot en met 2050 gelijk aan die zoals vastgelegd in de methodebesluiten voor GTS en de DSB's voor de periode 2027-2031.⁷
- De reële WACC is in de periode 2025-2050 3,36%. Dit percentage is gelijk aan de gemiddelde nominale WACC over de periode 2027-2031 voor systeembeheerders zoals vastgelegd in de WACC-bijlage van de methodebesluiten voor 2027-2031⁸ minus de gemiddelde door het CPB verwachte inflatie voor die periode.⁹
- Een systeembeheerder zorgt middels investeringen en desinvesteringen ervoor dat de Gestandaardiseerde Activa Waarde (GAW) evolueert richting een geschatte waarde in 2050 die past bij het gekozen scenario.

⁵ Zie [Netbeheer Nederland \(2023\) "Het energiesysteem van de toekomst: de II3050-scenario's"](#)

⁶ De ACM heeft voor de scenario's Nationaal leiderschap (NAT) en Europese integratie (EUR) een kostenpad berekend en die twee paden vervolgens gemiddeld.

⁷ Zie [Methodebesluit GTS 2027-2031 | ACM](#) en [Methodebesluit distributiesysteembeheerders gas 2027-2031 | ACM](#).

⁸ Zie [Methodebesluit Bijlage 3A WACC](#).

⁹ Zie [Centraal Economisch Plan \(CEP\) 2026 | CPB Website](#).

- Er zijn geen activa die alternatief kunnen worden aangewend, bijvoorbeeld voor het transport van waterstof. Dat betekent dat alle activa die niet meer voor het transport van gas worden gebruikt hun waarde volledig verliezen en ook verwijderd moeten worden.
- De jaarlijkse investeringen van een SB zijn gebaseerd op de vervangingsinvesteringen die nodig zijn om de delen van zijn gasnet die na 2050 nog gebruikt worden in stand te houden.

Aannames GTS

- De getransporteerde gasvolumes voor binnenland, export en doorvoer zijn gebaseerd op scenario's uit het IP2024 van GTS.¹⁰
- De GAW is afhankelijk van het totale volume gas dat per jaar wordt getransporteerd. Daarbij past de GAW zich met een vertraging van twee jaar aan aan wat nodig is gezien hoeveel er moet worden getransporteerd.
- De desinvesteringen zijn gebaseerd op de gerapporteerde desinvesteringen uit 2024 als uitgangspunt. Deze zijn daarna aangepast naar de twee scenario's NAT en EUR om tot de geschatte GAW waarde in 2050 te komen.
- De verwijderingskosten zijn afhankelijk van de hoeveelheid desinvesteringen in een jaar. De verhouding tussen deze kosten en desinvesteringen is berekend gebaseerd op historische waardes uit 2020-2025.
- De inkoopkosten energie in een bepaald jaar zijn proportioneel aan het in dat jaar getransporteerd totale volume gas. De verhouding volgt uit data uit de periode 2016-2025.
- De operationele kosten (OPEX) exclusief verwijderingskosten en exclusief inkoopkosten energie in een bepaald jaar hangen lineair af van het totale in dat jaar getransporteerde volume gas. Het verband tussen deze twee grootheden is verkregen op basis van data uit 2016-2025.

Aannames DSB's

- De verwachte leidinglengte en aantallen aansluitingen zijn gebruikt om de toekomstige netomvang en daarmee de som van de GAW's van de DSB te schatten.
- De jaarlijkse desinvesteringen zijn proportioneel aan de verwachte verwijderingskosten voor dat jaar.
- De verwijderingskosten bestaan enkel uit de kosten van het verwijderen van leidingen en aansluitingen. Deze kosten zijn berekend op basis van de verwijderingsgegevens aangeleverd door de DSB's naar aanleiding van het informatieverzoek van de ACM.
- De operationele kosten exclusief verwijderingskosten zijn proportioneel aan de omvang van het net.

Aannames tariefberekening

- Voor drie gebruikersgroepen zijn de totale jaarkosten berekend voor:
 - o Huishouders
 - o MKB
 - o Industrie
- De tarieven voor de DSB's stijgen voor elk van deze groepen (elk type aansluiting) even hard.
- Het tarief van GTS is een tarief per volume-eenheid gas in de doorrekening voor huishoudens, en een tarief per kWh per uur per jaar in de doorrekening voor een groot industrieel bedrijf.
- Het gebruik per aangeslotene blijft constant.

¹⁰ Zie [Investeringsplan 2024 › Gasunie Transport Services](#) database Figuur 2.17